

كاوه، يان ئهسكه ندهر؟

پيټله كان (۱) گيرسانه وه هيدي و كه دي، (۲)
دهنگي بۆپى (۳) ته پلى بۆران (۴) كه وتووه . (۵)
وشكه لاتن كانى مه لتوقيوه كان، (۶)
هيچ هه را نى، ئاو له ئاشان كه وتووه . (۷)

ئاوه دان گلگۆي ولاتي بى ته په، (۸)
لبي په كووى (۹) كونده به بووش (۱۰) ناياته گوڤ .
دهرده داران، بى وهى و ئاخ و هه را
توورپه كان، هيچيان له ده م هه لئاوه رى .

ئاخى سنگان پى به ده ر ناكاته ده ر
سه ر له ژير بالن مه لاني بى په نا
هه رچى هاوار و هه را و بانگ بوو له ناو
گشت له بيده نكي هه تايى (۱۱) ناشترا .

هيچ هه را نى، ئاو له ئاشان كه وتووه،
داره كان كۆكراونه وه، خوڤنيش ونه .
جيگه (۱۲) بنجى (۱۳) ژان و قين و توورپه يى،
ئىستى شين بووه بنچكى (۱۴) گيا بۆگه نه .

مسته كۆله ي شه پ له گه ل ئاسمان فروش (۱۵)
بى گرى ماوه نه ميستا ناوژراو . (۱۶)
زه گرتووى خۆيه تى (۱۷) ديار و نه ديار
بووه ته كاسه ي سواكهرى، چى نى له ناو .

مال كرا تالان و كه ولى نان دپا،
پاشه رۆكيش هيچ نه بوو تيدا به سات .

ميهدي ئه خه وان سالتيس
له فارسىيه وه: فه رامه رز ئاغا به يكي
(به زد)

زاله شه و گاریکی سامدار بوو که هات؛
خۆر له ئه و دیو گرده وهش (۱۸) هه ره له نه هات.

ماینه وه ئیمه و ولاتی بئ ته په
هاوسه فه ر گورگ و پتۆپی (۱۹) و که متیار.
هیندی جار ئیژم که دهنگی هه لپرم،
داخ ده بینم نزمه دهنگم بو هه وار. (۲۰)

هه ره ده لئین: ئه مپۆکه نا، پۆژیکی تر
دی که سی تر، دان له سه ر دل دابینج.
کاوه یه ک نازیته وه تازه، ئومید!
خۆزگه هه لکه و تابه وه ئه سه که نده ری. (۲۵)

په راویزه کان:

- ۱- پیل: شه پۆل.
- ۲- که دی: که وی، پام.
- ۳- بۆپ: قه وی. دهنگی بۆپ: دهنگی قه وی و ناخۆش.
- ۴- بۆران، تۆفان.
- ۵- دهنگه وتن: دهنگگیران، دهنگنوسان.
- ۶- کانی هه لتۆقاو: کانیه ک که به شیوه ی سروشتی له دلی زه وییه وه بیته ده ر.
- ۷- «آب از آسیاب افتادن»: له کوردیشدا ئه م مه سه له مان هه یه؛ له دوا ی شتی که زۆر به هه را و گر مه بئ و له پر دا بیده نگ بئ ده لئین: «ده لئیی ناشه ئاوی لئ براره».
- ۸- ته په: جووله، تین (تپش).
- ۹- په کوو: ئاخ، ئۆف، مه خابن (ئه فسوس).
- ۱۰- کونده به بوو: کونده بوو، په پوو، په پوکه ره، په پوویک، په پۆک. بایه قوش.
- ۱۱- هه تایی: هه تاهه تایی، هه میشه یی.
- ۱۲- جیگه: به جیگه ی، له جیگه ی.
- ۱۳- بنج: پیشه.
- ۱۴- بنچک: پنچک، پنچک، ده وهن، قه یار (بوته).
- ۱۵- مسته کۆله ی شه پ له گه ل ئاسمان فروش: واته ئه و مسته گریدراوه ی که ته مایه تی ته نانه ت به گز ئاسمانیشدا بچئ.
- ۱۶- ناوژپاو: پساو، خه نزار، پووسیا.

ئاو له ناشان که وتوه ئیستا؛ به لام
ئیمه ماین و خوانه که ی فیسار فلان.
هه ره له سای سه ر دۆستان و ناحه زان
بوینه بهنگی و مه ی زه ده ی کۆلانه کان.

ئاو له ناشان که وتوه ئیستا؛ به لام
ئیمه ماین و داده که ی خواوه ندی بان
وه ک تۆ، هه ره شه و پیم ده لئ خیزانه که م:
«هاتی دیسان دست بهتال و سه رگران؟» (۲۱)

ئه و که سه ی زپ و شه ره ف سامانی بوو
مه ی به سه ردا کرد (۲۲) و هیه گویی پئ نه دا.
چه تری پۆلایین به ده ستی نادیار
پوو له لیوارانی تر (۲۳) هه نگاوی نا.

من سه رم سوورما له تۆزی بئ سوار
توورپ، ئیمه ی بئ شه ره ف چون ماین له جئ.
ئاو له ناشان که وتوه ئیستا؛ به لام
به رده وام هه ره پیل و بۆرانمان له پئ.

هه رکه سی هات باری به ست و پئ که وت
ئیمه هه ره بارکه وته (۲۴) بووین و به ش خوراو
له و چ ده ست هات، بیجگه هه لبه سه ته و درۆ؟
له م چ ده ست هات، بیجگه فرتوفیل و داو؟

- ۱۷- زله‌گرتووی خۆیه‌تی: واته‌ خۆی وه‌به‌ر زله‌ داوه‌، به‌ زله‌ به‌ریبووه‌ته‌ خۆی.
- ۱۸- گرد: گردۆلکه‌، ته‌پۆلکه‌، ته‌پک.
- ۱۹- پتۆپی: پتۆی.
- ۲۰- هه‌وار: هاوار.
- ۲۱- سه‌رگران: مه‌ست.
- ۲۲- مه‌ی به‌سه‌ردا کرد: واته‌ هیچ بۆی گرینگ نه‌بوو.
- ۲۳- لیوار: په‌خ، که‌ناراو، به‌ستین.
- ۲۴- بارکه‌وته: بارکه‌وتوو، چاره‌په‌ش، کۆستکه‌وتوو، به‌دبه‌خت.
- ۲۵- شیعری «کاوه‌، یان ئه‌سکه‌نده‌ر؟» سه‌رجه‌م له‌ بیست بڕگه‌ (به‌ند) پیکه‌اتوو، که‌ لیڤه‌دا ته‌نیا سیژده‌ بڕگه‌ی وه‌رگێپراوه‌ته‌ سه‌ر کوردی. جیی ئاماژه‌یه‌ که‌ له‌ هیندی چاپدا سه‌رناوی شیعره‌که‌ «نادر، یان ئه‌سکه‌نده‌ر؟» هاتوو.

سه‌رچاوه‌:

اخوان ثالث، مه‌دی (۱۳۹۵)، شعر مه‌دی اخوان ثالث (م. امید)، ج ۱، چ اول، تهران: نشر زمستان.